



Sygn. akt II KK 585/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **W. G.**

obwinionego z art. 86 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 1 lutego 2023 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść,

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie

z dnia 1 lipca 2022 r., sygn. akt V W 1699/22,

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze i przekazuje sprawę w tym zakresie do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Śródmieścia w
Warszawie.**

UZASADNIENIE

W. G. został obwiniony o to, że w dniu 15 lutego 2022 r. ok. godz. 08:50 w W. przy Placu [...] kierując pojazdem marki V. o nr rej. [...] nie zachował należytych środków ostrożności, wskutek czego doszło do zderzenia z pojazdem marki V. o nr rej. [...], czym

spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym na szkodę Wydziału Transportu Komendy Stołecznej Policji oraz P. P. i J. M., tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie wyrokiem nakazowym z dnia 1 lipca 2022 r., sygn. akt V W 1699/22, uznał obwinionego W. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 86 § 1 k.w., z tym ustaleniem, iż zdarzenie miało miejsce na drodze publicznej i za to na tej podstawie skazał go, a na mocy art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 20 § 1 i § 2 pkt 2 k.w. w zw. z art. 21 § 1 k.w. wymierzył mu karę miesiąca ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin. W pkt II wyroku zwolnił obwinionego w całości od zapłaty kosztów postępowania i określił, że ponosi je Skarb Państwa.

Wobec niewniesienia sprzeciwu przez uprawnione strony, wskazany wyrok nakazowy uprawomocnił się w dniu 6 sierpnia 2022 r.

Kasację od tego orzeczenia wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył wyrok w części orzeczenia o karze, na korzyść obwinionego i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 86 § 1 k.w, polegające na wymierzeniu obwinionemu W. G., na podstawie tego przepisu, kary miesiąca ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin - pomimo tego, że wykroczenie określone w art. 86 § 1 k.w. zagrożone jest wyłącznie karą grzywny.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, tak jak wymaga tego art. 535 § 5 k.p.k.

Nie ulega wątpliwości, że obwinionemu za przypisany czyn wymierzono karę ograniczenia wolności, a więc karę, której nie przewiduje sankcja przepisu stanowiącego podstawę skazania. Art. 86 k.w. w § 1 stanowi bowiem, że na tej podstawie możliwe jest wymierzenie jedynie jednej kary, którą jest kara grzywny. Tym samym Sąd Rejonowy wyrokując dopuścił się rażącej obrazę prawa materialnego, która miała oczywisty i istotny wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku.

W tej sytuacji zarzut podniesiony w kasacji uznać należy za w pełni zasadny.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Najwyższy orzekł o uchyleniu zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i o przekazaniu w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi, aby rozstrzygnął w sprawie w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa materialnego.